

det finder jeg rigtig og stemmende med den
 Tante, som er nedlagt i Forordningen af 1ste
 Oktob. 1802. Om man just har ramt de
 rette Tal, kan naturligvis være tvivlsomt, men
 jeg skal ikke komme ind paa dette Punkt.
 Jeg skal dernæst omtale §§ 1 og 3. For
 Eiden er jo i Kjøbenhavn alle Leiligheder paa
 indtil 64 Kvadratalen fritagne for Bygnings-
 afgift. At man nu udvider Tallet fra 64 til
 80 foreskriver mig at maatte indeholde et
 Opfordring til at forbedre de arbejdende Klas-
 sers Holtger, thi naar man nu kun kan opnaa
 Fritagelsen for Leiligheder indtil 64 Kvadrat-
 alen, men for Fremtiden sætter Tallet til 80,
 saa maa det dog kunne ventes, at der berigsen-
 nem vil kunne naas en Forbedring af disse
 Bygninger. Det Samme gjælder Bestemmel-
 sen i § 3. Bestemmelsen i § 4 vilde jeg
 være tilbørlig til at udvide Overensstemmende
 med hvad der i den Henseende er indtalt, og
 navnlig saaledes, at man ikke bestemt bliver
 staaende ved de 4 St. idet jeg tror, at det
 vil være muligt at opnaa Noget derved.
 Det foreskriver mig, at de to første røede Ta-
 lere ikke have set tilbørlig paa § 5 og 11 paa
 hvad den indeholder. Efter denne Paragraf
 Citra a, indtræder nemlig Fritagelsen kun fra
 for alle saadanne Bygninger, der opføres af
 Nytt eller som paa ny indrettes til Beboelse.
 Jeg vil her gjøre opmærksom paa, at der kan
 trænges til en nærmere Bestemmelse af hvad
 der skal forstås ved disse Ord, som man væ-
 sentlig skal tage Hensyn til de Bygninger, som
 naar Oven træder i Kraft, ikke ere paabegyndte,
 eller skal medtage saadanne Bygninger, som
 endnu ikke ere færdige og beboede. Man maa
 vide, hvilken af Delene der menes, for at
 Misforstaaelse ikke skal komme tilstede. Men,
 naar man altsaa tager den Bestemmelse, at
 Reglen skal gjælde alle de Bygninger, der op-
 føres af Nytt, ser jeg ikke rettere, end at det
 indeholder en Tilskyndelse til at opføre Ar-
 bejderboliger af en vis Bestaenhed, naar man
 indrømmer Frihed for Bygningsafgift for saa-
 danne Bygninger, jeg kan ikke se rettere.
 — § 5, Citra b, trænger efter mit Skøn
 til en tydeligere Uffattelse. I den handles
 der nemlig — saavidt jeg kan forstaa — om
 de ældre Bygninger, det vil sige ældre Gen-

hold til Bestemmelsen under a, og det hedder
 der at alle ældre Bygninger, som komme ind
 under §§ 2 og 4, skulle fritages. Denne
 Bestemmelse forekommer mig at være stem-
 mende med Tante i den ældre Lovgivning
 angaaende Bygningsafgift, men saa kommer
 det til at for Beboelsesleiligheder, som salde
 ind under §§ 1 og 3, skal Fritagelsen kun
 gjælde, naar de alene bebos af Eieren med
 Familie. Denne Bestemmelse er mig noget
 tvivlsom. Den angaar jo, som sagt, Beboelses-
 leiligheder, findes nu en saadan Beboelses-
 leilighed i et stort Hus, der er indrettet til
 Bortletie, vil jo Begunstigelsen alene komme
 Eieren selv til Gode for den Leilighed, han
 bebos. Jeg kan ikke se, at Bestemmelsen kan
 forstås anderledes, men det er dog vel ikke
 Meningen. Derfor nemlig derimod den Peter-
 bebos een af Husets Leiligheder, vil Begun-
 stigelsen ikke kunne komme ham til Gode, skøndt
 vistnok just dette har været tilfældet. Med
 Hensyn til § 6, er jeg, for jeg antager, enigt
 med den sidste røede Taler, § 6 begynder
 med den Sætning, I andre Tilfælde ind-
 træder Fritagelsen først. Når efter, at denne
 Lov er traadt i Kraft, jeg vilde antage det
 for heldigt, at man udsætter at tage en saa-
 dan Bestemmelse indtil den Tid. Der vil ikke
 være nogen Grund til nu at bestemme, hvad
 der skal ske om 5 Aar, og inden den Tid er
 kommen, kan man vente igennem Lovens øvrige
 Bestemmelser at have indholdet af stillige Gr-
 saringer, som det muligvis vil være henstigts-
 mæssigt at tage Hensyn til. Dernæst hedder
 det i § 6: Dog skal under ogsaa forinden
 kunne tilstaa de samme Fritagelser til saa-
 danne Eiere, som paa den for vedkommende
 Minister skyldsigjørende Maade beviser, at Fri-
 tagelsen med sit fulde Beløb kommer Eieren
 til Gode. Jeg tror, at et saadant Bevis
 ikke kan føres. Det Tilfælde, hvor man maa
 snarest lunde anse det for at være fort, vilde
 vel være det, at en Eier og Peter for Mini-
 steren godgjorde, at Eieren havde boet tid-
 ligere i det Hus, hvori han nu boede, og
 svaret saa og saa Meget i Leieafgift, og at
 Leien for Fremtiden skulde nedfattes med et
 Beløb, der svarede til Bygningsafgiften. Fore-
 laa et saadant Aktstykke for Ministren, maatte